

Când nu este precedat de nici o vorbă determinătoare d. e. *Calul fuge. Fuge calul?*

Substantivul nu se articulează :

Când este precedat de vre o vorbă determinătoare, (1) (afară de vorba *tot*). d. e. *Acest cal fuge. Un cal fuge. Din contră : Tot calul fuge :*

Observarea I. În popor se dice mai adese-ori : Pomu inverzește. Bon mugește. Calu fuge, și alte propozițiuni asemenea. În cazul acesta u accentuat de la sfârșitul substantivelor se considera ca o contracțiune din articolul propriu și din u neintonat.

II. Substantivul, întrebuințat în propozițiune ca predicat, se articulează :

Când după densusul urmează una sau mai multe vorbe determinătoare, sau o propozițiune atributivă. d. e. *Aceasta este casa noastră.*

Substantivul nu se articulează :

a) Când după densusul nu urmează nici o vorbă determinătoare, d. e. *Trandafirul este floare. Alesandru este scolar.*

b) Când este urmat numai de adjectiv, d. e. *Acesta este băiat silitor. Carpații sînt munți înalți. Din potrivă: Acesta este băiatul cel silitor. Carpații sînt munții cei mai înalți.*

Observarea I. Din exemplele date s'a văzut, că adjectivul [cualificativul] pus pe lângă un substantiv, numai atunci influențează asupra articulării acestuia, când [adjectivul] este precedat de articolul impropriu cel sau cea. De multe ori acest articol se subînțelege, d. e. *Aceasta este casa frumoasă, adică casa cea frumoasă, despre care....etc.*

Observarea II. Substantivele proprii, cari arată perscane de genul masculin nu se articulează în Nominativ și Acusativ, d. e. Ioan este școlar. Acest școlar se romesce Ioan și Eu am văzut pe Ioan

III. Substantivul, întrebuințat în propozițiune ca atribuit, se articulează :

1) Prin vorbe determinătoare înțelegem : a) Toate pronumele b) Numeralesle, c) Un substantiv precedat de articolul impropriu cel cea, d) Un substantiv în genetiv precum și alt atribut. Participiul se ia în multe cazuri ca vorbă determinătoare.